

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/69/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6822010085
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6822010085.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 29. novembra 2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. C. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 24. mája 2023, sp. zn. 1T/27/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. C. uznaný za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

zadovážil pervitín v papierovej skladačke, ktorý dňa 11.05.2021 D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, G. neodovzdal osobne, ale mu ho nechal položený v malom poskladanom papieriku na vonkajšej parapete okna D. izby na adrese F. XXXX/XX, G., kde tento našla H. C. (matka D. E.), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., F. XXXX/XX, I. J., ktorá papierovú skladačku dňa 12.05.2021 vydala na políciu, pričom vykonaným expertíznym skúmaním bolo zistené, že ide o kryštalický materiál svetlohnedej farby s hmotnosťou 0,023 g, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu v množstve väčšom ako 10 mg, ktoré množstvo považuje KEU PZ za minimálne 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, ktoré množstvo je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku človeka, pričom metamfetamín (pervitín) podlieha ustanoveniam Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a je zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba 30 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie priamo na hlavnom pojednávaní. Písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 13. júna 2023 však zobral svoje odvolanie späť a o tomto rozhodol predseda senátu tunajšieho krajského súdu samostatným uznesením.

Proti napadnutému rozsudku vo výrokoch o vine a o treste podal priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie v neprospech obžalovaného i prokurátor, ktoré doplnil o dôvody písomným podaním

doručeným okresnému súdu dňa 13. júla 2023. Má za to, že okresný súd sa dopustil viacerých pochybení pri hodnotení dôkazov a ustálení skutkového stavu a pochybil taktiež keď nepripustil čítanie výpovede svedka D. E. z prípravného konania. S poukazom na judikatúru je toho názoru, že nie je neprípustné na hlavnom pojednávaní čítať výpoveď svedka z prípravného konania, ktorý bol vypočutý pred vznesením obvinenia. Takýto dôkaz je potrebné jednoznačne považovať za dôkaz zákonný. Taktiež namietal, že okresný súd nesprávne vyhodnotil výpoveď svedkyne H. C. – matky D. E.. Táto jednoznačne usvedčila obžalovaného, že zásoboval dlhodobo jej syna takmer 5 rokov v čase, kedy ešte nemal 18 rokov. Nestotožnil sa ani s argumentáciou okresného súdu, že výsluchy D. E. realizoval nepríslušný orgán, nakoľko sa dôvodne domnieval, že ide len o prečin, na ktorý je vecne príslušný. Až následne bolo ustálené, že ide o zločin, čo odôvodňovalo postúpenie veci Krajskému riaditeľstvu PZ v Banskej Bystrici.

Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu listom doručeným okresnému súdu dňa 25.07.2023 tak, že toto odvolanie považuje za nedôvodné. Zdôraznil, že trestné stíhanie a skrátené vyšetrovanie vykonal poverený príslušník PZ, ktorý nebol vecne príslušný, preto výpoveď svedka D. E. s poukazom na uvedené skutočnosti treba považovať za nezákonný dôkaz. Ďalej s poukazom na aplikačnú prax súdov rozoberal použiteľnosťou dôkazov vykonaných pred vznesením obvinenia a s tým súvisiacim právom na kontradiktórny proces a prezentoval názor, že výsluchy svedkov, ak k nim došlo po začatí trestného stíhania, ale pred vznesením obvinenia, t.j. v dobe, v ktorej obvinený nemohol realizovať svoje právo na obhajobu, majú už len z tohto dôvodu charakter nezákonného dôkazu. Má za to, že nakoľko výpovede svedka D. E. z prípravného konania pred vznesením obvinenia sú z hľadiska ďalšieho použitia absolútne neúčinnými, okresný súd správne a v súlade so zákonom zamietol návrh prokurátora na ich čítanie. K výpovedi H. C. uviedol, že ide len o sprostredkované tvrdenie nikým a ničím potvrdené.

Navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry odkázal na skutočnosti uvedené v písomne podanom odvolaní a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na nové rozhodnutie.

Naproti tomu, obhajca obžalovaného navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora.

Obžalovaný sa pridržel toho, čo uviedol jeho obhajca.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a o treste, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jeho vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne teda vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku uznal za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c) Tr. zák.

Krajský súd sa, čo do viny, v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu, stotožnil sa s jeho záverom, že v prejednávanej veci bola vina obžalovaného jednoznačne

preukázaná len v tej časti skutku, ako je uvedené v napadnutom rozsudku. Okresný súd tak správne a zo zákonných dôvodov podrobne popísaných v odôvodnení napadnutého rozsudku upravil skutkovú vetu ako i právnu kvalifikáciu zažalovaného skutku a v podrobnostiach krajský súd poukazuje na jeho odôvodnenie na strane č. 7 odsek 6 a ďalej na stranách č. 8, 9 a 10. Pokiaľ ide o odvolacie námietky okresného prokurátora, krajský súd považoval za potrebné na tieto reagovať. Nebolo možné ich však akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o jeho vine. Krajský súd sa nestotožnil s názorom okresného prokurátora, že okresný súd sa svojím procesným postupom dopustil viacerých pochybení pri hodnotení dôkazov a ustálení skutkového stavu. Naopak, krajský súd v úplnej zhode s okresným súdom má za to, že aby bol zachovaný princíp kontradiktórnosti, nebolo možné vychádzať z výpovede svedka D. E., ktorý vypovedal ešte pred vznesením obvinenia. Bolo taktiež správne a v súlade so zákonom, pokiaľ okresný súd nepripustil čítanie výpovede svedka D. E. z prípravného konania. Správny je aj záver okresného súdu, že na uznanie obžalovaného za vinného z celého zažalovaného skutku potom nebolo dostatok dôkazov. Dostatočným dôkazom nemohla byť ani výpoveď svedkyne H. C., ktorá informácie o dlhodobom zásobovaní jej syna drogami zo strany obžalovaného mala len sprostredkovane.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom je zákonný a primeraný. Preskúmajúc napadnutý rozsudok v tejto časti, krajský súd konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnúť. Za predmetný skutok ustanovuje v § 172 ods. 4 Trestný zákon trestnú sadzbu od 3 rokov do 10 rokov. Okresný súd správne u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona. S poukazom na prevahu jednej poľahčujúcej okolnosti v pomere k žiadnej priťažujúcej okolnosti sa horná hranica trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. znižuje o tretinu, v dôsledku čoho bolo možné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov.

Krajský súd má za to, že okresný súd správne pri určovaní výmery trestu odňatia slobody pristúpil k aplikácii mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zákona. Možnosť jeho aplikácie videl správne okresný súd v okolnostiach prípadu ako i v pomeroch obžalovaného, ktorý až doposiaľ vedie usporiadaný život, je zamestnaný s kladným hodnotením, a preto by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom hoc i na samej spodnej hranici trestnej sadzby bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, pričom na jeho prevýchovu ako i na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšej výmery, pod jeho dolnou hranicou. Krajský súd, ako už bolo vyššie uvedené, podmienený trest odňatia slobody uložený okresným súdom vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou 30 mesiacov považuje za zákonný a primeraný.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že odvolanie okresného prokurátora v súlade s ust. § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.